

Pergament curat

In antichitate, un material care folosea drept suport de scris era pergamentul. Obținut prin procedee ce-l făceau extrem de costisitor, dar de o calitate apreciabilă, era mai puțin accesibil. Tocmai de aceea această sarcină a scrisului era atribuită scribilor abili, atunci când circumstanțele pretindeau o acuratețe perfectă, pentru că ulterioarele greșeli nu ar fi putut corectate cu ușurință, cernelurile vegetale fiind imprimate permanent în pielea suportului de scris.

Deși inconștienți, de cele mai multe ori cugetul nostru este lăsat în voia unor scribi neexperimentați. Sunt lăsați să scrie în voie, fără discernământ și viața noastră se deschide în fața celorlalți înfațișând dezacorduri bizare. Răscumpărați și reinnoiți în natura noastră, cugetul nostru se aseamănă unui pergament. Dacă nu-l încredințați în mâna unui maestru, el va trăda imediat scrisul neglijent al celor ce-

l folosesc, va trăda însemnările păcatului și va compromite valoarea unui cuget curat.

Dacă nimic din întreaga lume nu ar fi putut să restaureze un suflet impregnat de păcat și să-i redea un nou început, prin puterea unui Sânge sfânt, dincolo de rațiunea umană, avem o natură înnoită, pregătită să se așeze în mâna Celui ce va ști să întipărească în noi o trăire sfântă. Prețul pe care-l avem nu acceptă compromisul de a fi în posesia unor altor scribi, compromisul de a risipi în van o viață nouă.

„...și să păstrezi credința și un cuget curat pe care unii l-au pierdut și au căzut din credință.” 1 Timotei 1:19

„Încolo, fraților, fiți sănătoși, desăvârșiți-vă, îmbărbătați-vă, fiți cu un cuget, trăiți în pace și Dumnezeuul dragostei și al păcii va fi cu voi.” 2 Corinteni 13:11

Amalia Lupu

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252
www.biruinta.ro;

e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Camelia Sabău**

Anunțuri

- Marți** - ora 18 - Studiu cu familiile
- Miercuri** - ora 18 - Repetiție de cor
- Joi** - ora 18 - Serviciu de închinare
- Vineri** - ora 18 - Studiu cu familiile
- Sambătă** - ora 17 - Întalnire de tineret
- Duminică** - ora 9,30 - Grupurile de rugăciune
-Pregătire pentru botez
- Duminică** - ora 10 și 17 - Servicii de închinare

**P
U
L
S
U
L**

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XIII, nr. 591 din 25 Martie 2012

DIN CUPRINS:

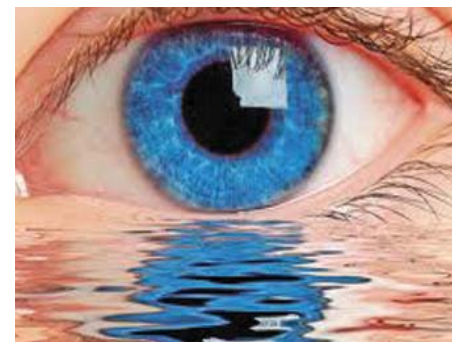
pag. 2 **AȘA O DRAGOSTE...**

pag. 3 **PAȘII**

pag. 4 **Pergament curat**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

FAȚĂ DE...PĂCĂTOS

În timp ce un proverb idiş intrat demult în patrimoniul universal al cugetărilor spune că „ochii sunt oglinda sufletului”, Cuvântul lui Dumnezeu îndrăznește să afirme că de fapt întregul chip este o oglindă a interiorului nostru. „Se clatină Ierusalimul, se prăbușește Iuda, pentru că vorbele și faptele lor sunt îndreptate împotriva Domnului, înfruntând privirile Lui mărețe. Înfațișarea feței lor mărturisește împotriva lor, și, ca sodomiiții, își dau pe față nelegiuirea, fără s-o ascundă. Vai de sufletul lor, căci își pregătesc rele!” (Isaia 3:8-9)

Adică dincolo de informațiile pe care le avem despre o persoană, chiar informații provenite din mărturia personală, caracterul unui om se poate citi pe propria față.

La urma urmei, sufletul și trupul nostru formează o entitate care constituie ființa noastră și cu siguranță că ceea ce avem în suflet va fi reflectat pe chipul fiecăruia dintre noi.

În generația din vremea lui Isaia păcatul era atât de prezent în viața oamenilor încât acesta și-a pus amprenta nu doar în su-

[Continuare pag. 2](#)

fletul lor ci și pe chipul lor.

Pe fața lor se putea citi cu ușurință că sunt oameni ai păcatului, care își poartă cu nerușinare eticheta de neascultători și împotriviți față de voia lui Dumnezeu.

Astfel de oameni își împing răzvrătirea până acolo încât nici măcar nu se mai sinchiesc să se ascundă și cu o nonșalanță degustătoare își etalează destrăbălarea și hădoșenia de care sunt în stare.

Probabil că în zilele noastre această realitate este mult mai vizibilă și răspândită decât era pe vremea lui Isaia.

Întâlnim la fiecare pas oameni pe al cărui chip se vede cu ușurință cum păcatul i-a marcat atât sufletește cât și fizic, așezând inclusiv pe fața lor blazonul nedorit al păcatului.

Așa se face că auzim nu de puține ori expresii de genul: „față de bețiv”, „față de drogat”, „chip de femeie stricată”, toate acestea indicând spre păcatele din viața acelor oameni.

Dar lista nu se oprește aici deoarece privind cu atenție fețele oamenilor se poate vedea tristețea din sufletele lor, nefericirea, amărăciunea, singurătatea, frica, lipsa speranței, deznădejdea, ura, mânia, frustrarea, nesiguranța, pentru că odată prezente în-

lăuntrul lor și cuibărite multă vreme acolo, acestea și-au făcut drum în afară întipăriindu-se pe chipurile lor.

Însă așa după cum caracterul unui om păcătos poate fi recunoscut uneori după față, în același fel pe fața unui om născut din nou și care umblă cu Dumnezeu se va vedea cu claritate chipul lui Cristos. Noi suntem purtătorii chipului lui Cristos în această lume, iar când oamenii se uită la noi ar trebui să-L poată vedea în noi pe Domnul Isus Cristos.

Pe fețele noastre nu trebuie să se citească niciodată nefericire, nesiguranță, teamă sau incertitudini. Chipurile noastre nu au voie să fie umbrite de prezența păcatului din moment ce noi fugim de păcat iar când acesta apare în mod accidental ne grăbim să-l mărturisim și să-l părăsim apelând la sângele Domnului.

Ce se vede pe fața mea? Fața mea nu poate arăta altfel decât caracterul pe care-l am.

Să nu uităm că menirea noastră este să avem un caracter strălucitor înaintea lui Dumnezeu și în mijlocul acestei lumi, iar când această strălucire va fi permanentă și intensă în noi, cu siguranță va fi vizibilă și pe fețele noastre.

pastor Daniel Chereji

AȘA O DRAGOSTE....

„Nicio faptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face.” Evrei 4:13

În fiecare zi rămân uimită de dragostea Dumnezeului meu! Mă uimește faptul că El mă cunoaște pe deplin, vede gândurile mele, vede inima mea, vede greșelile mele, și totuși mă iubește. Mă iubește nu cu o dragoste oarecare, ci cu o dragoste necondiționată, nesfârșită. Mă iubește cu o dragoste completă, gata de sacrificiu, o dragoste care L-a

determinat pe El, Stăpânul Universului, să se facă blestem și păcat în locul meu pentru a mă putea salva de la osânda veșnică. Aceasta este frumusețea Domnului meu! Fiecare clipă petrecută lângă El mă face să văd tot mai deslușit dragostea-L fără margini și grija pe care mi-o poartă și mă face să îmi doresc tot mai mult să vină acea zi măreață când vom fi împreună în Cerul Său minunat.

Blanka Zah

PAȘII

Le spunem “zile obișnuite” ... zilelor în care alergăm, și robotim, și rezolvăm tot felul de probleme ... și ne agităm, alunecând prin viață, prin cotidian, de parcă n-am ști că existența nu ne este la întâmplare ... de parcă am uita că suntem aici cu scopul de a fi propulsați spre veșnicie.

Se făcuse roșu semaforul, așa că am oprit mașina lângă o trecere de pietoni ... oameni grăbiți ... traversau strada ordonat ... orașul viaia în mișcarea-i cadențată.

Mereu îți cer, Doamne, să-mi vorbești ... și o faci prin tot felul de lucruri și evenimente ... și-Ți mai cer să mă ajuți să-nțeleg ... să-nțeleg în felul acela divin lucrurile care se întâmplă în mod obișnuit.

Și iată că într-un pas vioi și ușor ... de parcă de abia i se atingeau tălpile de asfalt, printre ceilalți pietoni, o doamnă rotunjoară sălta rapid de pe o parte pe cealaltă a drumului ... Parcă a fost un vis ... așa de ușor a trecut ... așa de repede ... așa de elegant ... așa de normal!

Și în mintea mea sensibilizată de evenimentele din ultima vreme, am văzut-o pe mama ... săltându-și și ea pașii ... dar nu ușor ... ci cu strădanii și durere, susținându-se de cadrul ce-o ajută să se deplaseze ... Și cred că pentru prima dată în viața mea, Ți-am mulțumit, Doamne, pentru pași ... pentru că ne este atât de ușor să pășim, să alergăm, să sărim ... și nici măcar nu realizăm că mersul este o minune ... că tălpile noastre de douăzeci

și ceva - treizeci de centimetri știu să susțină întregul corp în poziție verticală, dreaptă ... și au picioarele metoda lor ... știința aceea a ritmicității și răbdării și ne fac să înaintăm ... și uneori, să mergem și cu spatelul ... Un lucru atât de obișnuit! ... și totuși ... ce minune, Doamne!

Legile Tale sunt minunate, Doamne, și “după legile Tale stă în picioare totul astăzi, căci toate lucrurile Ți sunt supuse.” (Psalmul 119:91).

Tu, Doamne, ne uimești în fiecare dimineață ... ne întărești “tălpile și glesnele” și “dintr-o săritură” suntem în picioare și umblăm ... atât de obișnuit ... atât de normal ... Și totuși, ce minune! (Fapte 3:7-8).

Primii pași ai unui bebeluș ne trezesc bucurie și ne fac să zâmbim ... câți pași facem de-a lungul vieții ... Deplasarea este o parte foarte importantă a vieții noastre ... și fiecare pas îl facem doar pentru că este o Mână Divină care ne ține ... și ne binecuvintează. “Domnul te va păzi la plecarea și la venirea...” (Psalmul 121:8).

Doamne, de-a lungul vieții Ți-am mulțumit pentru atâtea lucruri ce mi le-ai dăruit sau mi le-ai luat ... dar nu țin minte să-Ți fi mulțumit vreodată pentru pași... Ți mulțumesc acum pentru grija Ta la fiecare pas ce-l fac ... și, Te rog, călăuzește-mi pașii ... nu lăsa să mi se clatine piciorul. (Psalmul 121:3).

Camelia Sabău